

DISCUSSIE 2

Aansluitend op de voordrachten van de heren Rüter en De Roos

In aansluiting op de voordrachten van de heren Rüter en De Roos vindt een discussie plaats waarin onder meer vragen worden gesteld aan de heer Rüter over regulering van de coffeeshops via de achterdeur. Een deelnemer vraagt zich af hoe de heer Rüter zich de regulering via de achterdeur in concreto voorstelt voor een grote stad als Amsterdam. De heer Rüter antwoordt dat het grootste deel van de kleine telers niet in de criminele sfeer opereert. Hij bekritiseert de voortgangsrapportage drugsbeleid waarin een krachtige aanpak van drugs wordt bepleit. Deze criminalisering heeft op de lange termijn ernstige gevolgen, aldus de heer Rüter.

Een discussiant sluit zich aan bij het pleidooi van de heer Rüter voor regulering via de achterdeur. Hij is van mening dat de voordelen van het in het groot kweken niet moeten worden onderschat. De heer Patijn, burgemeester van Amsterdam, waarschuwt voor een te positieve benadering van de achterdeur. Hij stelt dat de achterdeur van meerdere leveranciers afhankelijk is en zodoende niet van criminaliteit zal kunnen worden gevrijwaard. Hij licht toe dat de gemeente Amsterdam voornemens is coffeeshops te legaliseren door ze een vergunning te geven. De coffeeshops zullen aan strikte eisen moeten voldoen. Bij overtreding zal streng worden opgetreden. Een aanwezige zegt eveneens moeite met regulering via de achterdeur te hebben omdat het niet zeker is dat de criminaliteit ervan kan worden weggehouden. Daarnaast is hij geen voorstander van gedogen met een beroep op het opportunitiebeginsel, omdat hij dat een oneigenlijk gebruik van genoemd beginsel acht. Naar zijn mening verdient het de voorkeur om legalisering langs diplomatieke weg te bevorderen. Een van de deelnemers wijst op het bestaan van een legale harddrug in Nederland: in Amsterdam is een winkel gevestigd die op legale wijze hallucinerende paddestoelen verkoopt.

Een deelnemer stelt het Nederlandse gedoogbeleid ter discussie en vraagt zich af hoe ver de heer Rüter hierin zou willen gaan. De heer Rüter licht toe dat hij er een voorstander van is om in eerste instantie met softdrugs over te gaan tot niet-vervolgen, strafrechtelijk optreden bij softdrugs is erger dan de kwaal. De positie en de kracht van het strafrecht worden volgens hem sterk overschat. Het is niet voor niets dat Duitsland in 1992 het opportunitiebeginsel voor drugs heeft ingevoerd. Ook dit land wil hiermee experimenteren, aldus de heer Rüter. Een discussiant meent dat de wetgever in Nederland geen maatregelen op dit terrein neemt omdat de politieke tegenstellingen te groot zijn. Daarnaast is hij van mening dat een beweging die enerzijds streeft naar legaliseren en het onder de gezondheidszorg brengen van het drugsbe-

leid tegelijkertijd een even sterk beleid zou moeten voeren dat gericht is op de bestrijding van schadelijke gevolgen van alcohol.

Tussen enkele deelnemers vindt een discussie plaats over de vraag of het in Nederland mogelijk is belasting te heffen op drugsinkomsten. Een discussiant wijst op een arrest van het Hof van Justitie inzake btw waarin is vastgesteld dat deze vorm van belastingheffing op verboden activiteiten niet mogelijk is. In Nederland echter heft men geen btw over drugsinkomsten, maar inkomstenbelasting. De heer Rüter merkt op dat met de Nederlandse telers een regeling is getroffen in die zin dat zij een aanslag ontvangen voor het telen van andijvie in zeer profijtelijke oogst. Slechts bij niet-betaling van de aanslag volgt een schouw. Een van de deelnemers wijst op een belangrijk strafrechtelijk instrument: de zogenaamde 'pluk-ze wet' die voorziet in de mogelijkheid om wederrechtelijk genoten voordeel te ontnemen.

Op een vraag uit de zaal inzake de internationale verdragen met betrekking tot drugs waaraan Nederland gebonden is, antwoordt de heer Rüter dat in het Verdrag van Schengen een bepaling is opgenomen waarmee de verdragspartijen zich verbinden de betreffende internationale verdragen toe te passen, waaronder het Verdrag van Wenen. Nederland heeft het opportuniteitsbeginsel veilig gesteld in het Verdrag van Wenen, door een voorbehoud te maken. In de slottekst van 'Schengen' is een bepaling opgenomen dat vervolging achterwege kan worden gelaten, maar alle verdragspartijen verplicht in dat geval passende maatregelen te nemen.

M.J. Langewen-Wijnbergen